

Ali nas Bog še vedno ljubi ne glede na vse?

3. lekcija

Ali je za zlo na svetu kriv človek?

Potrebno je pogledati resnici v oči in se z njo soočiti.

Takrat, ko so ljudje realni glede problema, obstaja upanje za rešitev.

»Če torej vi, ki ste hudobni, znate svojim otrokom dajati dobre darove, koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dajal dobro tem, ki ga prosijo.« (Evangelij po Mateju 7,11)

Jezus prinaša odgovor.

Hudobna oseba (jaz in ti) je oseba, ki jo Bog ljubi. To je Jezusovo sporočilo svetu. On ne ljubi zaradi ljudskih dobrih kvalitiet ali potenciala za služenje njemu.

Jezus nas ljubi ne glede na vse. Ima sočutje do nas, četudi smo ujeti v stanju hudobije. Neverjetna novica je, da Jezus Kristus daje odgovor – ON je ODGOVOR. Ena izmed najbolj ključnih svetopisemskih vrstic pravi:

»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« (Evangelij po Janezu 3,16)

Tu je nekaj ključnih stvari, ki si jih bomo pogledali:

- **Bog je svet ljubil.**

Ustvari je svet in ljudi, da bi skozi to pokazal svojo ljubezen. Kljub padcu človeka v greh, ima Bog veliko dobrega zanj. Človeško gledano se

zdi skoraj absurdno, da bi Bog ljubil svet. V 1. stoletju bi bili nekateri Judje precej šokirani ob taki izjavi. Po njihovem mnenju je Bog ljubil Izrael, ne pa ves svet.

Ampak NE! Bog ljubi svet – vse grešnike, na različnih krajih in iz različnih ozadij.

Zgodba

*Otrok zlomi zelo dragoceno vazo, ki jo je mami podarila njena babica. Otrok poskuša zlepiti vazo, da mama ne bi izvedela, vendar je vaza preveč poškodovana, da bi jo lahko spravili v prvotno obliko. Ko mama pride domov, otrok mora povedati resnico, čeprav se boji in je to težko. **Potrebno je povedati resnico, četudi boli.***

- **Njegova ljubezen je ogromna.**

Kako velika je njegova ljubezen? Tako zelo, da je bil pripravljen dati svoje najljubše. Njegov Sin je doživel pravo kalvarijo. Potrebno je vedeti, da največje mučenje ni bila fizična agonija. Bistvo je v Sinu, Jezusu Kristusu, ki je moral biti ločen od Boga Očeta.

Zato je na križu zavpil.

Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: »Elí, Elí, lemá sabahtáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Evangelij po Mateju 27,46)

Morda se sprašujete, zakaj je bilo potrebno plačati takšno ceno. Zakaj Bog enostavno ne odpusti in pozabi?

NE, Bog ne more znižati svojih standardov, ko pride do PRAVIČNOSTI. Ljudje si tega tako ali tako ne bi želeli.

Mladostniki so danes v družbi mnogo bolj izpostavljeni govoru o pravičnosti, morali, etiki. Nekateri se za te stvari zelo zavzemajo in želijo videti spremembe. V preteklosti takšnih dejanj ni bilo veliko, oziroma so bila zelo potlačena, da ne bi prišla na površje in ozaveščala ljudi.

Ko je človeštvo pregrešilo in je hudobija prišla v vsako srce:

- se tudi Bog ne more pretvarjati,
- da je zlo neresnično in se ga lahko zgolj umakne.

Pravici more biti zadoščeno. TO SE JE TUDI ZGODILO! Svojega Sina je poslal v smrt. Jezus je bil KRIŽAN. Morda imajo nekateri o tem pomisleke, a to JE RESNICA! Jezus je bil kaznovan namesto nas. NEVERJETNO!

Sin je to naredil prostovoljno. Bog Oče ga k temu ni silil, temveč je Jezus to storil iz sočutja in usmiljenja do človeštva.

- Oče,
 - Sin,
 - Sveti Duh,
- tvorijo Trojico. ONI so ENO. Vsi trije so bili v strinjanju, da ljubijo svet za ceno takšne velike žrtve. To zgolj pokaže Božjo ljubezen do nas. Nikoli ni obstajal dvom. Ni bilo nestrinjanja med člani Trojice.

»Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.« (Evangelij po Janezu 10,17-18)

Potrebno bo verovati

Kako naj se ljudje odzovejo?

»... da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« (Evangelij po Janezu 3,16)

Verovati je po eni strani dokaj enostavno.

Pomeni zaupati Bogu skozi Jezusa Kristusa. Postanemo vernik in potovanje novega življenja se začne!

Večno življenje ne opisuje samo življenja po smrti, temveč tudi sedanjí čas – KVALITETEN čas z Bogom.

Preživljanje časa z Bogom v molitvi, slavljenju in premišljevanju o Božji besedi je izjemen čas, ki ga oseba doživlja. Ko Bog vstopi v naša življenja, postanemo drugačna oseba.

To dobro ponazori sledeča vrstica:

»Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.« (2 Korinčanom 5,17)

To je nova identiteta, ki nam jo je Jezus omogočil, ko je premagal moč greha. Ko umremo, pa še ni konec. Z Gospodom bomo v večnosti. **POTEM ...** zgodovina

človeštva se konča ... ljudje bodo vstali od mrtvih ... dana bodo nova telesa ... in tam bomo živeli ... skupaj z Bogom ... v **NEBESIH**. Za to je vredno živeti!

Zgodba

IZKRCANJE V NORMANDIJI, OPERACIJA OVERLORD, DAN D

14. januarja 1943 sta se v Maroku sestala ameriški predsednik Roosevelt in angleški predsednik Churchill. Namen sestanka je bil načrtovati invazijo na Francijo iz Anglije, preko Rokavskega preliva.

Izkrcanje zaveznikov v Normandiji so poimenovali *D dan*. Uradno se je izkrcanje imenovalo operacija Overlord, vojaška zgodovina pa ga opisuje kot invazijo na Normandijo.

Naloga je bilo določiti najbolj primeren kraj za izkrcanje enot. Izbrati kraj je pomenilo, da bi zavezniška obrambna linija nudila zadostno podporo enoto ob izkrcanju in zagotovitev logistične podpore za utrditev na osvojenih položajih. Najbolj primeren kraj je bila severna obala Francije, med krajema Cherbourg in Le Havre. Logistična podpora bi do zavzetja potekala iz pristaniškega mesta Cherbourg, kamor bi se vsa sredstva dostavljala preko montažnih tamponskih mostov, položenih na vodo. Gorivo bi bilo prepeljano preko cevovodov, nameščenih pod oceanom, čez celoten Rokavski preliv.

Bolj logično bi bilo izkrcanje v kraju Pas de Calais. Vendar je bila ta lokacija pričakovana s strani nemške vojske, ki je svoje obrambne položaje utrdila ravno na tem kraju.

D dan se je zgodil 6. junija 1944. Uradno vojna ni bila končana do 8. maja 1945, skoraj leto kasneje.

Bistvo je, da je bil D dan začetek konca. Po njegovem uspehu je bila zmaga zagotovljena.

Isto drži za delo, ki ga je storil Jezus. Ko sta njegova smrt in vstajenje nastopila, je bilo pričakovati zmago.

»Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu.« (Rimljanom 8,1)

Torej, kdo sem jaz?

1. Sem oseba, ustvarjena po Božji podobi, ki je namenjena za Božjo ljubezen.
2. Padec v greh in izguba privilegija takšne ljubezni.
3. Korak h Kristusu po veri in imeti možnost ponovno spoznati njegovo ljubezen.

Vprašanja za razpravo:

1. Ima Božja ljubezen kakšne pogoje?
2. Če je Bog vsemogočen, zakaj ne more reči: »Pozabil bom ta greh in te izpustil«?
3. Opišite agonijo križa. Zakaj je moralo biti tako?
4. Če je vse, kar moram storiti, verovati – zakaj potem to ne more biti izgovor?
5. Kaj pomeni »večno življenje«?